

sudok odvolacího soudu bol zmenený, rozviazaný, alebo účinnosti pozbavený, bolo treba dovoláciu žiadosť zamietnuť ako neopodstatnenú.

### Čís. 15217.

**Patnactidenní lhůta odvolací (§ 29 zák. o prac. soudech) platí i v příčině odvolání do rozsudků vydaných okresními soudy jednajícími podle § 42 zák. o prac. soudech na místo soudů pracovních (oddělení okresních soudů pro spory pracovní).**

(Rozh. ze dne 22. května 1936, R I 556/36.)

O žalobě z pracovního poměru rozhodl vyhovujícím rozsudkem okresní soud podle § 42 zák. o prac. soudech. O d v o l a c í s o u d odvolání žalovaného, podané patnáctý den po doručení rozsudku, odmítl. D ů v o d y: Jde o to, zda v tomto případě jest počítati lhůtu odvolací podle § 29 zák. čis. 131/31 Sb. z. a n. nebo podle § 464 c. ř. s., když předmětem sporu je nárok z poměru pracovního a platí proto ustanovení čl. IV. zák. z 11. prosince 1934 čis. 251 Sb. z. a n. Tímto zákonem bylo ustanoveno, že »o zastupování v těchto sporech u okresních soudů platí ustanovení zákona čis. 131/31 Sb. z. a n. rovněž o řízení až na ustanovení o přisedících« a že »odvolání proti rozsudkům okresních soudů v pracovních věcech o hodnotu vyšší než 300 Kč rozhoduje odvolací soud podle předpisů § 33 zák. čis. 131/31 Sb. z. a n. v senátě složeném podle § 32 téhož zákona«. Podle této stylisace zák. čis. 251/34 neplatí pro tyto spory povšechně ustanovení oddílu II. zák. čis. 131/31 nadepsané »o řízení před pracovními soudy«, nýbrž jen ustanovení, která zákon čis. 251/34 výslovně uvedl. Jinak by nebyl zákon čis. 251/34 výslovně rozlišoval mezi soudy okresními a soudy odvolacími, a nebyl by u prvních zvlášť vyzdvihl zastupování a řízení, nýbrž by byl jasně a stručně nařídil, že pro dotčené spory platí ustanovení II. oddílu zák. čis. 131/31 až na ustanovení o přisedících v první stolici. Že se první věta vztahuje jen na řízení u okresních soudů, nikoliv vůbec na řízení, v němž jednají okresní soudy na místě soudů pracovních, jest patrné z toho, že v této větě jest též řečeno »až na ustanovení o přisedících«, což se může vztahovati jen na okresní soudy, kdyžť podle druhé věty u odvolacího soudu přisedící jsou. Z rozlišování, které provedl zákon čis. 251/34, plyne, že pro tyto spory neplatí ani § 28, odst. 2, ani § 29 zák. čis. 131/31, poněvadž jednají již o řízení odvolacím, kdežto zákon čis. 251/34 mluví jen o řízení u okresního soudu a o rozhodování u odvolacího soudu. Musí tedy odvolání z rozsudků okresních soudů ve sporech pracovních vždy vyhovovati předpisům §§ 461 a násl. c. ř. s., což plyne i z té úvahy, že odvolací soud rozhoduje z moci úřadu o tom, zda jde o spor pracovní, a dojde-li k názoru, že o takový spor nejde, může se odvoláním ve věci zabývati jen senát složený podle civilního řádu soudního a to jen vyhovuje-li odvolání předpisům c. ř. s. (viz také články v Soudcovských Listech čis. 3, str. 69, 70 a čis. 7, str. 197, roč. 1935). Jest tedy v tomto případě lhůta odvolací podle § 464 c. ř. s. 14denní. Rozsudek byl žalovanému doručen 5. listopadu 1935, končila se proto

lhůta k odvolání dnem 19. listopadu 1935, a jest odvolání podané přímo u soudu dne 20. listopadu 1935 opožděné.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu, by o odvolání věcně rozhodl.

#### Důvody:

Čl. IV, druhý odstavec zákona čís. 251/34 Sb. z. a n. stanoví, že pro okresní soudy, které jednají na místo pracovních soudů (§ 42 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n.), platí ustanovení zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. o řízení až na ustanovení o přisedících. Předpisy o řízení před pracovními soudy jsou soustředěny v části II. zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. a svým uspořádáním se odlišují od ustanovení civilního řádu soudního téhož druhu potud, že v této části zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. není zvláštních oddílů pro řízení před soudy první, druhé a třetí stolice. Nelze se proto, jak to činí odvolací soud, pro určení obsahu výrazu »řízení« užitého v čl. IV, druhý odstavec, zákona čís. 251/34 Sb. z. a n., dovolávat ustanovení části čtvrté, §§ 461 a násl. civilního řádu soudního o řízení na soudě odvolacím, do které jest zařazeno také stanovení lhůty odvolací, nýbrž jest na dosah výrazu »řízení« usuzovati jen z předmětu, kterého se týkají ustanovení zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. o řízení na soudě pracovním. Tu pak v §§ 19—29 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. jsou upravena procesní jednání i jinaké úkony pracovního soudu a v § 29 dotčeného zákona se mimo jiné ustanovuje, že u pracovního soudu lze podati odvolání ústně do protokolu do 15 dnů po tom, co písemné vyhotovení rozsudku bylo straně doručeno, a že pracovní soud po uplynutí odvolací lhůty předloží spisy odvolacímu soudu a strany o tom vyrozumí. Ustanovení § 29 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. upravuje tudíž ještě činnost pracovního soudu, ukládajíc mu zejména také poznatelně zkoumání odvolací lhůty stanovené na 15 dnů, takže není pochyby, že i ustanovení o lhůtě odvolací z rozsudku pracovních soudů patří k ustanovením týkajícím se řízení souvisejícího ještě s činností soudu pracovního. Je-li tomu tak a stanoví-li čl. IV, druhý odstavec zákona čís. 251/34 Sb. z. a n., že pro řádné soudy jednající podle § 42 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. na místo soudů pracovních platí ustanovení zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. o řízení, vyplývá již z doslovu zákona čís. 251/34 (čl. IV, druhý odstavec) Sb. z. a n., že pro ně platí také ustanovení § 29 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. o patnáctidenní lhůtě odvolací. Tento výklad čl. IV, druhého odstavce zákona čís. 251/34 Sb. z. a n. neodporuje ani dějinám vzniku tohoto zákonného ustanovení, o kterých vydává svědectví důvodová zpráva k němu, jejíž obsah podle § 6 obč. zák. při výkladu zákona nelze pominouti. Podle této důvodové zprávy k tomuto zákonu zamýšlel zákonodárce ustanovením čl. IV zákona čís. 251/34 Sb. z. a n. odstraniti nesnáze, které v oblasti celého státu vyplývaly z toho, že o nárocích uvedených v §§ 1, 2 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. rozhodovaly jednak pracovní soudy neb oddělení okresních soudů pro spory pracovní, řídíce se při jednání předpisy zákona o soudech pracovních, jednak okresní soudy podle § 42 zákona o pracovních soudech příslušné, které projednávaly spory podle usta-

novení civilních řádů soudních. Této nesnázi mělo podle důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona č. 251/34 Sb. z. a n. býti odpomoženo tím, »že předpisy zákona o pracovním soudu budou platiti i pro okresní soudy jednající podle § 42 zákona č. 131/31 Sb. z. a n. na místě pracovních soudů, ovšem mimo ustanovení o přisedících«. Vzhledem k tomu nelze schváliti názor odvolacího soudu, že zákonodárce, zmiňuje se v čl. IV zákona č. 251/34 Sb. z. a n. zvláště o některých ustanoveních zákona č. 131/31 Sb. z. a n., vyjádřil tím, že pro spory projednávané okresními soudy příslušnými podle § 42 zákona o pracovních soudech neplatí povšechně ustanovení části II. zákona č. 131/31 Sb. z. a n., nýbrž jen ustanovení o zastupování před soudy pracovními, o řízení u těchto soudů s výjimkou ustanovení o přisedících a že o odvolání rozhoduje odvolací soud podle předpisů § 33 zákona č. 131/31 Sb. z. a n., nýbrž naopak nutno míti za to, že tento výklad zákona by odporoval úmyslu zákonodárce, a nutno z doslovu čl. IV zákona č. 251/34 Sb. z. a n. jen usuzovati, že zákonodárce vytkl v něm jen odstranění hlavních rozdílů, které se před vydáním zákona vyskytovaly a ke kterým bylo v přípravném jednání o zákoně č. 251/34 Sb. z. a n. zvláště poukazováno. Tomu neodporuje ani zpráva ústavněprávního výboru poslanecké sněmovny k vládnímu návrhu zákona č. 251/34 Sb. z. a n., ve které se u čl. IV praví, že se pro okresní soudy projedávající spory pracovní zavádějí některé pracovní předpisy zákona č. 131/31 Sb. z. a n., neboť výraz »pracovní předpisy« nelze jinak chápati, než jako předpisy o řízení, a to v nejširším slova smyslu, tedy nejen předpisy o ústním jednání u okresních soudů, ale i předpisy pro další řízení, které se k tomuto ústnímu jednání připojuje, což jsou také předpisy o lhůtě k odvolání, které jest podati jak podle zákona o soudech pracovních, tak i podle civilního řádu soudního u soudu prvé stolice. Nutno proto v těchto případech, kde ustanovením čl. IV, odst. druhý, zákona č. 251/34 Sb. z. a n. nebyla různost předpisů zákona o soudech pracovních a civilního řízení soudního odstraněna výslovně, míti na mysli, že různost měla býti dotčeným čl. IV odstraněna tak, aby nadále platily předpisy zákona č. 131/31 Sb. z. a n., a aby k použití předpisů civilního řízení soudního bylo sáháno jen tam, kde to dovoluje ustanovení § 19 zákona o soudech pracovních, tedy jen tam, kde zákon o soudech pracovních nemá vůbec žádného ustanovení. Poněvadž však, jak úvodem bylo dovozeno, § 29 zákona č. 131/31 Sb. z. a n. ustanovuje, že odvolání proti rozsudku soudu pracovního jest podati ve lhůtě 15 denní, platí tato lhůta také podle čl. IV zákona č. 251/34 Sb. z. a n. pro odvolání proti rozsudkům ve sporech pracovních projednávaných u soudů okresních příslušných podle § 42 zákona o soudech pracovních. Poněvadž žalovaný v této lhůtě odvolání podal, mylně je odvolací soud odmítl jako opožděné.

### Čís. 15218.

**Od kdy plyne lhůta k odvolání proti rozsudku pro uznání, uznal-li nárok žalobní opatrovník zřízený žalovanému.**

(Rozh. ze dne 22. května 1936, R I 571/36.)